

Guidelines for Enhancing Personality and Fostering a Positive, Inspiring Mindset Among Residents of Chiang Khrua Subdistrict, Mueang District, Kalasin Province

Malisa Sriphalatham

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: malisasipharatham@gmail.com

Sitthiporn Soonthorn

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mai : sitthiporn.so@rmu.ac.th

Thantikan Khamwisettanathon

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: thantikan22@gmail.com

Received	Reviewed	Revised	Accepted
17/08/2026	22/08/2026	23/09/2026	27/09/2026

Abstract

Background and Aims: The research titled "Guidelines for personality enhancement and mindset transformation to foster positive inspiration among residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province" aimed to: 1) study the level of guidelines for enhancing the personality of residents in Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province. 2) study the level of mindset transformation to foster positive inspiration among the residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province; 3) study the relationship between personality enhancement and mindset transformation towards positive inspiration among the residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province; and 4) study recommendations for guidelines on personality enhancement and mindset transformation towards positive inspiration for the residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province.

Methodology: The sample consisted of 375 individuals aged 18 years and older, registered as residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province; the sample size was determined using Yamane's formula. The research instrument was a 5-point rating scale

questionnaire. Statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and multiple regression analysis using the Enter method.

Results: The research findings revealed that: 1) The overall level of guidelines for enhancing the personality of residents in Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province, was high. 2) The overall level of mindset transformation to foster positive inspiration among residents in Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province, was high. 3) There was a statistically significant positive relationship between personality enhancement and the shift toward a positive, inspiring mindset among the residents of Chiang Khrua subdistrict, Mueang district, Kalasin province, at the .05 level significance. The significance test for the regression equation revealed that the equation was statistically significant and suitable for prediction ($F = 106.553$). 4) Recommendations for personality development include promoting regular exercise, community health activities, and accessible exercise facilities, while encouraging good grooming, healthy lifestyles, and self-care. Personality development training and mentoring should also be provided to strengthen self-confidence. To foster positive inspiration, initiatives should promote positive thinking, optimism, determination, self-confidence, and resilience through motivational programs, public lectures, and community campaigns.

Conclusion: Research findings on approaches to promoting personality development and changing mindsets to create positive inspiration among residents of Chiang Khrua Subdistrict, Mueang District, Kalasin Province, reflect a significant link between personality development and the enhancement of positive mindsets and inspiration, demonstrating a very high positive correlation. Theoretically, the research supports the idea that personality development encompasses not only external appearance but also relates to internal potential, including self-confidence, positive thinking, determination, goal setting, and coping with failure. In practice, local authorities and relevant sectors can utilize the research findings to design holistic community development plans or activities, integrating personality development with inspiration and life skills training. This aims to enhance self-confidence, self-reliance, and adaptability to change, ultimately leading to improved quality of life and sustainable community empowerment.

Keyword: Personality; Inspiration; Guidelines; Chiang Khrua Subdistrict

แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวก ให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์

มลิสา ศรีพลธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: malisasipharatham@gmail.com

สิทธิพร สุนทร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: sitthiporn.so@rmu.ac.th

ธัญญิกานต์ คำวิเศษธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: thantikan22@gmail.com

Abstract

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมบุคลิกภาพกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ 4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนตามทะเบียนราษฎรในพื้นที่ตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 375 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Enter Method

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของสมการถดถอย พบว่าพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในระดับสูง โดยแบบจำลองการถดถอยมีความเหมาะสมและมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 106.553$) 4) ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพ ได้แก่ ควรส่งเสริมการออกกำลังกายและจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เช่น แอโรบิก วิ่ง ฟิตเนส และจัดพื้นที่ออกกำลังกายในชุมชน ควรส่งเสริมการดูแลบุคลิกภาพและสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น แต่งกายสะอาด รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และ ควรจัดอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ พร้อมมีที่ปรึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และข้อเสนอแนะแนวทางการสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชน ควรส่งเสริมการคิดเชิงบวก มองโลกในแง่ดี และสร้างกำลังใจให้ตนเอง มีความถี่ ควรส่งเสริมความมุ่งมั่น ความเชื่อมั่นในตนเอง และการไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ควรจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ เช่น การบรรยาย การพูดสร้างแรงบันดาลใจ และการรณรงค์แนวคิดเชิงบวก

สรุปผล: ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาบุคลิกภาพมีความเชื่อมโยงอย่างสำคัญกับการเสริมสร้างแนวคิดและแรงบันดาลใจเชิงบวก โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ในเชิงทฤษฎี ผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดว่าการพัฒนาบุคลิกภาพมิได้ครอบคลุมเพียงภาพลักษณ์ภายนอก แต่สัมพันธ์กับศักยภาพภายใน ทั้งความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดเชิงบวก ความมุ่งมั่น การกำหนดเป้าหมาย และการรับมือกับความล้มเหลว ขณะที่ในเชิงปฏิบัติหน่วยงานท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบแผนงานหรือกิจกรรมพัฒนาประชาชนแบบองค์รวม โดยบูรณาการการพัฒนาบุคลิกภาพควบคู่กับการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะในการดำเนินชีวิต เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ การพึ่งพาตนเอง และความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: บุคลิกภาพ; แรงบันดาลใจ; แนวทาง; ตำบลเชียงเครือ

บทนำ

การพัฒนาประเทศในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยการพัฒนาประเทศมิได้ขึ้นอยู่กับเพียงการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือการดำเนินนโยบายของภาครัฐเท่านั้น หากแต่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนา ทุนมนุษย์ (Human

Capital) ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ได้กำหนดให้การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ โดยมุ่งพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทุนมนุษย์ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงเชิงพลวัตจำเป็นต้องพัฒนาหลายองค์ประกอบร่วมกัน ทั้งการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ การจัดการความรู้ การพัฒนาสมรรถนะ การพัฒนาภาวะผู้นำ การบริหารจัดการคนเก่ง และวัฒนธรรมองค์การ โดยมุ่งให้บุคลากรสามารถปรับตัวและสร้างศักยภาพในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การพัฒนาทุนมนุษย์ยังควรครอบคลุมมิติด้านร่างกาย จิตใจ และปัญญา เพราะการพัฒนาบุคคลให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และสภาพจิตใจ จะช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นันทภา นุชาภัทร และบุญทัน ดอกไธสง, 2567)

ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจที่หลากหลาย ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายและโอกาสในการพัฒนา การส่งเสริมบุคลากรและการปรับเปลี่ยนแนวคิดเชิงบวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่นี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับพลวัตของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป หากประชาชนมีบุคลิกภาพที่ขาดความน่าเชื่อถือหรือมีทัศนคติเชิงลบ ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาตนเองและชุมชน การขาดแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นอาจทำให้พวกเขาไม่สามารถใช้ศักยภาพที่ตนมีได้อย่างเต็มที่และอาจตกอยู่ในภาวะของการพึ่งพิง ซึ่งส่งผลเสียต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของพื้นที่ในระยะยาวตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบทที่ยังคงรักษาวิถีชีวิตแบบชนบทและความสัมพันธ์ของเครือญาติไว้อย่างเข้มแข็ง ประชาชนมีการรวมกลุ่มทางสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ และองค์กรชุมชน ซึ่งถือเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ วิถีชีวิตของประชาชนเริ่มปรับตัวไปตามกระแสสังคมเมืองมากขึ้น ทั้งในด้านค่านิยม การดำเนินชีวิต และรูปแบบการประกอบอาชีพ โดยโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่ยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก เช่น การทำนา การทำไร่ และการประกอบอาชีพเสริมในครัวเรือน ขณะที่ประชาชนบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย หรือทำงานในภาคบริการในเขตเมืองใกล้เคียง ส่งผลให้รายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ และต้องเผชิญ

กับความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (เทศบาลตำบลเชียงเครือ, 2568) ซึ่งมีผลต่อทัศนคติและแรงจูงใจในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะประชาชนวัยแรงงานที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรและตลาดแรงงาน ทั้งนี้ จากข้อมูลของจังหวัดกาฬสินธุ์กำลังเผชิญการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรอย่างชัดเจน โดยในปี พ.ศ. 2567 มีประชากรผู้สูงอายุอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 187,774 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ของประชากรทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 14.7 ในปี พ.ศ. 2560 ขณะเดียวกันประชากรวัยแรงงานอายุ 15-49 ปีมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง และส่งผลให้อัตราพึ่งพิงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2567) ส่งผลให้โครงสร้างครอบครัวและชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน รวมถึงทัศนคติและแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองของประชาชน สำหรับบริบทของตำบลเชียงเครือ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากการพัฒนาชุมชนในปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยทั้ง ทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนมนุษย์ ควบคู่กัน โดยเฉพาะทุนมนุษย์ซึ่งเป็นศักยภาพของประชาชนในการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง ปรับตัว และนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ หากประชาชนมีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ และทัศนคติที่เหมาะสมย่อมมีแนวโน้มที่จะสามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและใช้ศักยภาพของตนเองในการสร้างประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้มากขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดแรงจูงใจ หรือมีแนวคิดในเชิงลบต่อการเปลี่ยนแปลง อาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการพัฒนาตนเอง และการนำศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างเต็มที่

การวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาแนวทางที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดเชิงบวกให้แก่ประชาชนในตำบลเชียงเครือ การศึกษาเชิงลึกจะช่วยให้สามารถระบุปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพและทัศนคติของประชาชน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงที่พวกเขาเผชิญอยู่ ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อใช้ในการวางแผน ออกแบบ และดำเนินโครงการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนและเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วยแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพตามทฤษฎีของ Allport (1961), Bandura (1977) และ Rogers (1951) ซึ่งใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรอิสระด้านแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพ ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านกิจกรรมร่าย และการวางตัว ด้านการสื่อสาร และด้านความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับแรงบันดาลใจเชิงบวกและการคิดเชิงบวกตามแนวคิดของ Seligman (1998), Bandura (1977) และนักวิชาการด้านจิตวิทยาเชิงบวก ซึ่งใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านความมุ่งมั่นและความอดุสาหะ ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต และด้านการรับมือกับความล้มเหลว นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาบริบททั่วไปของตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตลอดจนเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการวิจัยให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ศึกษาอย่างเหมาะสม

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนตามทะเบียนราษฎรในพื้นที่ตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตำบลเชียงเครือมีประชากร ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 5,874 คน (เทศบาลตำบลเชียงเครือ, 2568)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนตามทะเบียนราษฎรในพื้นที่ตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 375 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane (1973, p. 727) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 คำถามปลายปิดเกี่ยวกับระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านกิจกรรมายาและการวางตัว 3) ด้านการสื่อสาร และ 4) ด้านความมั่นใจในตนเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายปิดเกี่ยวกับระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ 1) ด้านการมองโลกในแง่ดี 2) ด้านความมุ่งมั่นและความอดทน 3) ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต และ 4) ด้านการรับมือกับความล้มเหลว มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์

4. ด้านระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ. 2569 ถึง กรกฎาคม พ.ศ. 2569

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพ ได้แก่ 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านกิจกรรมายาและการวางตัว 3) ด้านการสื่อสาร และ 4) ด้านความมั่นใจในตนเอง และระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกของประชาชน ได้แก่ 1) ด้านการมองโลกในแง่ดี

2) ด้านความมุ่งมั่นและความอดสาหะ 3) ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต และ 4) ด้านการรับมือกับความล้มเหลว ผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านกิจกรรมรยาทและการวางตัว 3) ด้านการสื่อสาร และ 4) ด้านความมั่นใจในตนเอง กับ ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการมองโลกในแง่ดี 2) ด้านความมุ่งมั่นและความอดสาหะ 3) ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต และ 4) ด้านการรับมือกับความล้มเหลว ผู้วิจัยใช้สถิติสัมประสิทธิ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear Regression) แบบ Enter อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความเรียง

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	122	32.50
หญิง	253	67.50
อื่นๆ	0	0.00
รวม	375	100.00
2. อายุ		
18-30 ปี	34	9.30
31-40 ปี	184	43.70
41-50 ปี	79	23.50
51-60 ปี	76	19.70
มากกว่า 60 ปี	2	3.70
รวม	375	100.0

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	34	9.10
มัธยมศึกษา หรือ ปวช.หรือเทียบเท่า	184	49.10
ปวส. หรือ อนุปริญญา	79	21.10
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป	76	20.30
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.50
รวม	375	100.00
4. อาชีพ		
เกษตรกร	38	10.10
รับจ้างทั่วไป	159	42.40
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	82	21.90
พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ/ ภาคเอกชน	47	12.50
ข้าราชการ/พนักงานรัฐ	35	9.30
นักเรียน/นักศึกษา	7	1.90
แม่บ้าน/ว่างงาน	7	1.90
อื่นๆ	0	0.00
รวม	375	100.00
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	53	14.10
5,001 – 10,000 บาท	185	49.30
10,001 – 15,000 บาท	45	12.00
มากกว่า 15,000 บาท	92	24.50
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 375 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 49.07 รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.07 อายุ 51-60 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.27 อายุ 18-30 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07 และอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 49.07 รองลงมา คือ ระดับ ปวส. หรืออนุปริญญา จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.07 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.27 ระดับประถมศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ตามลำดับ อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 รองลงมา คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.87 พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ/ภาคเอกชน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.53 เกษตรกร จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 ข้าราชการ/พนักงานรัฐ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.33 และนักเรียน/นักศึกษาและแม่บ้าน/ว่างงาน จำนวนกลุ่มละ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.87 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาท จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 รองลงมา คือ มากกว่า 15,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53 ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.13 และ 10,001-15,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับแนวทางการส่งเสริมคุณภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ
อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน

ระดับแนวทางการส่งเสริมคุณภาพของประชาชน ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการแต่งกาย	4.36	0.29	มาก
2. ด้านกิจกรรมรยาทและการวางตัว	4.45	0.32	มาก
3. ด้านการสื่อสาร	4.43	0.32	มาก
4. ด้านความมั่นใจในตนเอง	4.42	0.32	มาก
โดยรวม	4.41	0.22	มาก

จากตารางที่ 2 ระดับแนวทางการส่งเสริมคุณภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมรยาทและการวางตัว รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร ด้านความมั่นใจในตนเอง และ ด้านการแต่งกาย ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน

ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวก ให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการมองโลกในแง่ดี	4.40	0.29	มาก
2. ด้านความมุ่งมั่นและความอดสาหะ	4.45	0.32	มาก
3. ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต	4.43	0.34	มาก
4. ด้านการรับมือกับความล้มเหลว	4.42	0.33	มาก
โดยรวม	4.43	0.21	มาก

จากตารางที่ 3 ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความมุ่งมั่นและความอดสาหะ รองลงมา คือ การตั้งเป้าหมายในชีวิต ด้านการรับมือกับความล้มเหลว และ ด้านการมองโลกในแง่ดี ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการส่งเสริมคุณภาพ (X) และการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y)

ตัวแปรต้น	Y ₁ ด้าน การมอง โลกในแง่ดี	Y ₂ ด้าน ความมุ่งมั่น และความ อดสาหะ	Y ₃ ด้าน การ ตั้งเป้าหมาย ในชีวิต	Y ₄ ด้าน การรับมือ กับความ ล้มเหลว	Y _{รวม}
X ₁ การแต่งกาย	.781**	.734**	.759**	.706**	.812
X ₂ กิริยามารยาท และการวางตัว	.745**	.786**	.808**	.739**	.841
X ₃ การสื่อสาร	.718**	.773**	.792**	.748**	.826
X ₄ ความมั่นใจในตนเอง	.769**	.815**	.832**	.781**	.867
X _{รวม}	.842	.851	.879	.824	.903

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพโดยรวม ($X_{รวม}$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกโดยรวม ($Y_{รวม}$) อยู่ในระดับสูงมาก ($r = .903$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพเป็นรายด้านกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกโดยรวม พบว่า ด้านการแต่งกาย (X_1) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = .812$) ด้านกิจกรรมร่ายและการวางตัว (X_2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = .841$) ด้านการสื่อสาร (X_3) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = .826$) และด้านความมั่นใจในตนเอง (X_4) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = .867$)

5. ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า

5.1 ด้านการส่งเสริมบุคลิกภาพ ควรส่งเสริมการออกกำลังกายและจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เช่น การเต้นแอโรบิก การวิ่ง การเล่นฟิตเนส และการจัดพื้นที่ออกกำลังกายในชุมชน รองลงมา คือ ควรส่งเสริมการดูแลบุคลิกภาพและสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น การแต่งกายให้สะอาด การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และการดูแลสุขภาพ และ การจัดอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ พร้อมมีที่ปรึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง ควรส่งเสริมการสื่อสารและมารยาทที่เหมาะสม เช่น การพูด การตรงต่อเวลา และการรักษาคำพูด และการจัดกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมชุมชนเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพร่วมกัน

5.2 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวก ควรส่งเสริมการคิดเชิงบวก การมองโลกในแง่ดี และการสร้างกำลังใจให้ตนเอง รองลงมา คือ ควรส่งเสริมความมุ่งมั่น ความเชื่อมั่นในตนเอง และการไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ควรจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ เช่น การบรรยาย การพูดสร้างแรงบันดาลใจ และการรณรงค์แนวคิดเชิงบวก ควรส่งเสริมการวางแผนชีวิตและการบริหารเวลา และควรส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การคิดดี ทำดี และการให้อภัยผู้อื่น

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเคี่ยน อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเชิงปริมาณมาอภิปรายตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเคี่ยน อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัย พบว่า ระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเคี่ยน อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ประชาชนในพื้นที่ตำบลเชียงเคี่ยนส่วนใหญ่ยังคงดำรงชีวิตอยู่ในสังคมชนบทที่ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันแบบเครือญาติและชุมชน การให้ความเคารพผู้อื่น การมีสัมมาคารวะ การวางตัวอย่างเหมาะสม และการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น จึงเป็นคุณลักษณะที่ได้รับการปลูกฝังจากครอบครัว สถานศึกษา และชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนมีระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพด้านกิริยามารยาทและการวางตัวอยู่ในระดับสูงกว่าด้านอื่น ๆ ขณะเดียวกัน การที่ด้านการสื่อสารและด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ถ้อยคำที่สุภาพ การสื่อสารอย่างเหมาะสม และการแต่งกายที่สอดคล้องกับกาลเทศะ ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ ความประทับใจ และการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ส่วนด้านความมั่นใจในตนเองแม้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น แต่ยังอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง สามารถแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ความมั่นใจในตนเองเป็นคุณลักษณะภายในที่ต้องอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้ และการได้รับกำลังใจจากครอบครัวและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงอาจทำให้มีระดับเฉลี่ยต่ำกว่าบุคลิกภาพด้านที่แสดงออกภายนอก ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ประยงค์ ทรัพย์เจริญ (2556) ที่อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยรวมของบุคคลทั้งด้านภายนอกและภายใน ซึ่งประกอบด้วย รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้วาจา อารมณ์ ความคิด และการปรับตัวทางสังคม โดยบุคลิกภาพที่ดีสามารถพัฒนาและส่งเสริมได้ผ่านการเรียนรู้ การฝึกฝน และประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลได้รับการยอมรับจากสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและการทำงาน นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่า กิริยามารยาท การวางตัว การสื่อสาร และความมั่นใจในตนเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญของบุคลิกภาพที่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าประชาชนมีระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรนภา ดิลกุล (2555) ที่ศึกษา

บุคลิกภาพของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชันวายที่มีผลต่อความต้องการคุณลักษณะงาน โดยพบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงออก (Extraversion) มีระดับเด่นที่สุด และพนักงานมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งบุคลิกภาพแบบแสดงออก บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ บุคลิกภาพแบบเห็นพ้อง และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณลักษณะงานหลายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า บุคลิกภาพเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการแสดงออก การสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์ และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าประชาชนให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลิกภาพด้านกิริยามารยาท การสื่อสาร และการวางตัว เนื่องจากเป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้สามารถดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลี กาญจน์ กัลยาพิเชษฐ์ (2560) ที่ศึกษาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา เขาวนอารมณ์ และความผูกพันในงาน โดยพบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวและบุคลิกภาพแบบจิตสำนึกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาและเขาวนอารมณ์ยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน และเขาวนอารมณ์ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ดังกล่าว ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาบุคลิกภาพควบคู่กับการพัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจ จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความมั่นใจในตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ประชาชนมีระดับแนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านกิริยามารยาทและการวางตัว รวมถึงด้านการสื่อสารและด้านความมั่นใจในตนเอง ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานที่ 2 ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชน ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีแนวโน้มที่จะกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และมีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ซึ่งอาจเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความจำเป็นของการวางแผนชีวิต การพัฒนาตนเอง และการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง ขณะเดียวกันยังสะท้อนว่าประชาชนยังต้องการการเสริมสร้างทักษะด้านความเข้มแข็งทางจิตใจ และการจัดการอารมณ์เมื่อเผชิญปัญหา ทั้งนี้ การรับมือกับความล้มเหลวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยประสบการณ์ การสนับสนุนทางสังคม และการฝึกฝนทักษะการคิดเชิงบวก

อย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนรา ตีสม และสุวรรี ศิวะแพทย์ (2554) ที่พบว่า โปรแกรมความคิดเชิงบวกช่วยเพิ่มความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เข้าร่วมมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความมุ่งมั่น และความอดทนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความคิดเชิงบวกสามารถส่งเสริมศักยภาพในการดำเนินชีวิตและการเผชิญ ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารเมศ เสนาสนะ อารีย์ พุ่มประไพทย์ และพิมพ์สุภา จันทนะโสทธิ (2560) ซึ่งพบว่า โปรแกรมฝึกคิดเชิงบวกสามารถเพิ่ม ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ความเชื่อมั่น การมองโลกในแง่ดี และความสามารถในการเผชิญปัญหาของ ผู้เข้าร่วมได้อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า การสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกไม่ได้ส่งผลเฉพาะด้าน อารมณ์ แต่ยังช่วยยกระดับการรับรู้คุณค่าในตนเองและคุณภาพชีวิต ผลการศึกษายังสอดคล้องกับ โยชิตา สมเจริญ (2556) ที่พบว่า การคิดเชิงบวกของบุคลากรโรงพยาบาลอยู่ในระดับสูง และ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีแนวคิด เชิงบวกมักแสดงพฤติกรรมที่สร้างสรรค์และสามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยัง สอดคล้องกับการศึกษาของ ปัญญา วรวัฒนชัย (2565) ที่สรุปว่า การคิดเชิงบวกเป็น กระบวนการที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เช่น การตั้งเป้าหมาย การยอมรับตนเอง การมองหาโอกาสในปัญหา และการรู้สึกขอบคุณต่อสิ่งรอบตัว ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของ แรงบันดาลใจเชิงบวก และ ผลการศึกษานี้ยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ Bekhet และ Zauszniewski (2013) ที่พบว่า บุคคลที่มีทักษะการคิดเชิงบวกสูง จะมีความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น และมีภาวะซึมเศร้าน้อยลง สะท้อนให้เห็นว่าการคิดเชิงบวกเป็นปัจจัยพื้นฐานของสุขภาวะทาง จิตใจและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

สมมติฐานที่ 3 แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพ ประกอบด้วย 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านกิจกรรมายาและการวางตัว 3) ด้านการสื่อสาร 4) ด้านความมั่นใจในตนเอง และการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวก ประกอบด้วย 1) ด้านการมองโลกในแง่ดี 2) ด้านความมุ่งมั่นและความอดทน 3) ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต 4) ด้านการรับมือกับ ความล้มเหลว ของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพโดยรวม ($X_{รวม}$) มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกโดยรวม ($Y_{รวม}$) อยู่ในระดับสูงมาก ($r = .903$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า บุคลิกภาพเป็น ปัจจัยพื้นฐานที่สะท้อนทั้งพฤติกรรมภายนอกและกระบวนการทางจิตใจภายใน เมื่อบุคคลมีความมั่นใจ

ในตนเอง สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และได้รับการยอมรับจากสังคม จะทำให้เกิดการรับรู้คุณค่าในตนเอง (Self-esteem) และความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองและมีแนวโน้มมองโลกในแง่ดีมากขึ้น เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่าการแต่งกายที่เหมาะสมช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์และความมั่นใจในการเข้าสังคม กิจกรรมายาและการวางตัวที่เหมาะสมช่วยให้บุคคลได้รับการยอมรับจากผู้อื่น การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ขณะที่ความมั่นใจในตนเองช่วยให้บุคคลกล้าตัดสินใจกล้าเผชิญปัญหา และเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้บุคคลเกิดการมองโลกในแง่ดี มีความมุ่งมั่นและความอดสาหะในการดำเนินชีวิต สามารถกำหนดเป้าหมายชีวิตได้อย่างชัดเจน และพร้อมรับมือกับความล้มเหลวหรืออุปสรรคได้อย่างสร้างสรรค์ จึงทำให้การส่งเสริมบุคลิกภาพและการสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โยชิตา สมเจริญ (2556) ที่พบว่า การคิดเชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของบุคลากร และสามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าความคิดเชิงบวกมีบทบาทสำคัญต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌีน่ารา ดิสม และ สุวีรี ศิวะแพทย์ (2554) ที่พบว่า การพัฒนาความคิดเชิงบวกช่วยเพิ่มความสามารถในการเผชิญอุปสรรค ความเชื่อมั่น และความอดทน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบของแรงบันดาลใจเชิงบวกและการพัฒนาบุคลิกภาพ อีกทั้ง สอดคล้องกับ ปารเมศ เสนาสนะ อารีย์ พุ่มประวาทย์ และพิมพ์สุภา จันทนะโสทธิ์ (2560) ที่พบว่า โปรแกรมฝึกคิดเชิงบวกช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง การยอมรับตนเอง และการเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสม ซึ่งสะท้อนว่าการพัฒนาความคิดเชิงบวกและการพัฒนาบุคลิกภาพเป็นกระบวนการที่เกี่ยวพันกันในระดับนานาชาติ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Bekhet และ Zauszniewski (2013) ที่พบว่า บุคคลที่มีทักษะการคิดเชิงบวกสูงมีความเป็นอยู่ที่ดีและคุณภาพชีวิตสูงกว่า อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้เชิงบวกและความสามารถในการจัดการปัญหา แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาบุคลิกภาพควบคู่กับการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบวกสามารถส่งเสริมศักยภาพของบุคคลได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติด้านกิจกรรมายาและการวางตัว เช่น การฝึกการทักทาย การแสดงความรัก การต้อนรับผู้มาเยือน การเข้าสังคม และการวางตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ

1.2 ควรบูรณาการการส่งเสริมการตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ในแผนพัฒนาชุมชน โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางแผนอาชีพ การสร้างรายได้ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้

ประชาชนมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่ชัดเจน มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.3 ควรสนับสนุนการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพกายและใจ โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาพื้นที่ออกกำลังกายในชุมชน เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพและความมั่นใจในตนเอง

1.4 ควรบูรณาการกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและการสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกเข้ากับแผนงานและกิจกรรมประจำของชุมชน เช่น การประชุมประชาคมหมู่บ้าน โครงการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมของ อสม. ชมรมผู้สูงอายุ ชมรมสตรี และกลุ่มเยาวชน เพื่อส่งเสริมการแต่งกาย กิริยามารยาท การสื่อสาร ความมั่นใจในตนเอง ควบคู่กับการพัฒนาการมองโลกในแง่ดี ความมุ่งมั่น การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการรับมือกับความล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยวิธีการพัฒนากิริยามารยาทและการวางตัวในบุคลิกภาพของประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 ควรศึกษาผลของโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและการสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกในระยะยาว โดยประเมินการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ทักษะ และคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนต่อไป

บทสรุป

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับเปลี่ยนแนวคิดสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกให้แก่ประชาชนตำบลเชียงเครือ อำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์ สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาบุคลิกภาพมีความเชื่อมโยงอย่างสำคัญกับการเสริมสร้างแนวคิดและแรงบันดาลใจเชิงบวก โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ในเชิงทฤษฎี ผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดว่าการพัฒนาบุคลิกภาพมิได้ครอบคลุมเพียงภาพลักษณ์ภายนอก แต่สัมพันธ์กับศักยภาพภายใน ทั้งความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดเชิงบวก ความมุ่งมั่น การกำหนดเป้าหมาย และการรับมือกับความล้มเหลว ขณะที่ในเชิงปฏิบัติ หน่วยงานท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบแผนงานหรือกิจกรรมพัฒนาประชาชนแบบองค์รวม โดยบูรณาการการพัฒนาบุคลิกภาพควบคู่กับการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะในการดำเนินชีวิต เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ การพึ่งพาตนเอง และความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง :

- ฉัตรนภา ตีละกุล. (2555). บุคลิกภาพของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่มีผลต่อความต้องการ
คุณลักษณะงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง [การค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย].
- ชูลีกาญจน์ กัลยาพิเชษฐ์. (2560). บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การเสริมสร้างพลังอำนาจใน
งานเชิงจิตวิทยา เชาวน์อารมณ์ และความผูกพันในงาน โดยมีเชาวน์อารมณ์เป็นตัวแปรกำกับ:
ศึกษาบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม
[วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ณีนันรา ดีสม, และสุวีร์ ศิวะแพทย์. (2554). ผลของโปรแกรมความคิดเชิงบวกที่มีต่อความสามารถ
ในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารศึกษาศาสตร์
ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 5(1), 39-45.
- เทศบาลตำบลเชียงเคียว. (2568). จำนวนประชากรเทศบาลตำบลเชียงเคียว อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์.
- นัทปภา นุชาภัทรา และบุญทัน ดอกไธสง. (2567). ประสิทธิผลการอบรมเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ผ่าน
หลักการกุญแจดอกของสถาบันพลังจิต ธรรมะ จักรวาล. วารสารพุทธนวัตกรรมและ
การจัดการ, 7(5), 15-28.
- ประยงค์ ทรัพย์เจริญ. (2556). การพัฒนาบุคลิกภาพสู่ความเป็นเลิศ (พิมพ์ครั้งที่ 1).
บริษัท เอกพิมพ์ไท จำกัด.
- ปัญจนาวุ วรวิณชัย. (2565). การคิดเชิงบวก (Positive thinking). วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 16(2), 190-223.
- ปารเมศ เสนาสนะ, อารีย์ พุ่มประไพทย์, และพิมพ์สุภา จันทนะโสทธิ์. (2560). ผลของโปรแกรม
ฝึกคิดเชิงบวกต่อความรู้สึกรักมีคุณค่าในตนเองของผู้ติดยาเสพติดหญิงในเรือนจำ
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารสมาคมเวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย,
7(2), 189-199.
- โยษิตา สมเจริญ. (2556). การคิดเชิงบวกและค่านิยมในการทำงานที่พยากรณ์พฤติกรรม
การให้บริการของบุคลากรในโรงพยาบาลเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร.
วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์, 7(1), 23-32.
- ศุภเชษฐ์ จันทร์สาส์น. (2556). ทุนมนุษย์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย.
วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(2), 72-82.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580*.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Allport, G. W. (1961). *Pattern and growth in personality*. Holt, Rinehart and Winston.

<https://archive.org/details/patterngrowthinp0000allp>

Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice Hall.

<https://books.google.com/books?id=sJ49AAAAAYAAJ>

Bekhet, A. K., & Zauszniewski, J. A. (2013). Measuring use of positive thinking skills: Psychometric testing of a new scale. *Western Journal of Nursing Research*, 35(8), 1074–1093.

Seligman, M. E. P. (1998). *Learned optimism: How to change your mind and your life* (Rev. ed.). Pocket Books.

Rogers, C. R. (1951). *Client-centered therapy: Its current practice, implications, and theory*. Houghton Mifflin.